

disputants-הולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- story-מעשה- O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- ! תירוץ- answer- proof-ראיה-
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ור"ל סבר לה כדדרש רבא:	[ר' חנן בר רב חסדא]												!
רב חנן בר רב חסדא רמא כרגא ארבנן,	א"ל רב נחמן בר יצחק:												◇
עברת אדאורייתא ואדנביאי ואדכתובי.													◇
אדאורייתא, דכתיב: (דברים ל"ג) אף חובב עמים כל קדושו בידך, אמר משה לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אפילו בשעה שאתה מחבב עמים - כל קדושו יהיו בידך. והם תכו לרגלך -													■
אלו תלמידי חכמים, שמכתתים רגליהם מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה. ישא מדברותיך - לישא וליתן בדבורותיו של מקום.	תני רב יוסף:												■
אדנביאי, דכתיב: (הושע ח') גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך ושרים,													■
פסוק זה בלשון ארמית נאמר, אי תנו כולהו - עתה אקבצם, ואם מעט מהם - יחלו ממשא מלך ושרים.	עולא:												■
אדכתובי, דכתיב: (עזרא ז') מנדה בלו והלך לא שליט מרמא עליהם,													■
מנדה - זו מנת המלך, בלו - זו כסף גולגלתא, והלך - זו ארנונא.	ואמר רב יהודה:												■
רב פפא רמא כריא חזתא איתמי,	[רב פפא]												◇
ודילמא לא מידויל	א"ל רב שישא בריה דרב אידי לרב פפא:												?
מישקל שקילנא מנייהו, אי מידויל - מידויל, ואי לא - מהדרנא לה ניהליהו.	א"ל: [רב פפא]												!
הכל לאגלי גפא, אפילו מיתמי, אבל רבנן לא צריכי נטירותא הכל לכריא פתיא, אפי' מרבנן. ולא אמרן אלא דלא נפקי באכלוזא, אבל נפקי באכלוזא, רבנן לאו בני מיפק באכלוזא נינהו.	רב יהודה:												■
רבי פתח אוצרות בשני בצורת, אמר: יכנסו בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי גמרא, בעלי הלכה, בעלי הגדה, אבל עמי הארץ אל יכנסו.	[רבי]												◇
דחק רבי יונתן בן עמרם ונכנס													○
אמר לו: רבי, פרנסנן?													○
אמר לו: בני, קרית?													○
אמר לו: לאו.													○
שנית?													○
א"ל: לאו.													○
אם כן, במה אפרנסך?													○
[א"ל:] פרנסני ככלב וכעורב,													○
פרנסיה.													○
בטר דנפק, יתיב רבי וקא מצטער ואמר: אוי לי שנתתי פתי לעם הארץ													○
אמר לפניו ר' שמעון בר רבי: שמא יונתן בן עמרם תלמידך הוא, שאינו רוצה ליהנות מכבוד תורה מימנו?	[ר' שמעון בר רבי]												○
בדקו ואשכח													
אמר רבי: יכנסו הכל.	[רבי]												◇
אין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ.	רבי לטעמיה, דאמר רבי:												◇
כההוא דמי כלילא דשדו אטבריא, אתו לקמיה דרבי ואמרו ליה: ליתבו רבנן בהדן													○
אמר להו: לא.	[רבי]												○
אמרו ליה: ערוקינן,													○
[א"ל:] ערוקו.													○
עקרו פלגיהון, דליוה פלגא.													○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתו הנהו פלגא קמי דרבי, א"ל: ליתבו רבנן בהדן,												○
אמרו להו: לא. ערוקין,												○
ערוקו.												○
ערקו כולהו, פש ההוא כובס, שדיוה אכובס. ערק כובס, פקע כלילא.												○
ראיתם, שאין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ.	אמר רבי:											■
וכמה יחא בעיר ויהא כאנשי העיר וכו'.												■
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום, ולנה בתוכה והודחה עמהן - הן בסקילה וממונן פלט, ואם נשתהו שם שלשים יום - הן בסייף וממונן אבך	ורמינהי:											⚡
לא קשיא: הא לבני מתא, הא ליתובי מתא	רבא:											!
המודר הנאה מאנשי העיר, כל שנשתהא שם שנים עשר חדש - אסור ליהנות ממנו, פחות מכאן - מותר מיושבי העיר, כל שנשתהא שם שלשים יום - אסור ליהנות ממנו, פחות מכאן - מותר ליהנות ממנו.	כדתניא:											■ ■
ולכל מילי מי בעינן י"ב חדש?												⚡
שלשים יום - לתמחוי, שלשה חדשים - לקופה, ששה - לכסות, תשעה - לקבורה, שנים עשר - לפסי העיר	והתניא:											⚡
כי תנן נמי מתניתין שנים עשר חדש - לפסי העיר תנן.	ר' אסי אמר ר' יוחנן:											!
הכל לפסי העיר ואפי' מיתמי, אבל רבנן לא, דרבנן לא צריכי נטירותא.	וא"ר אסי אמר ר' יוחנן:											■
לשורא ולפרשאה ולטרוינא - אפילו מיתמי, אבל רבנן לא צריכי נטירותא.	רב פפא:											■
כללא דמילתא: כל מילתא דאית להו הנאה מיניה - אפילו מיתמי.	[רב פפא]											■
רבה רמא צדקה איתמי דבי בר מריון,	[רבה]											■
אין פוסקין צדקה על היתומים אפילו לפדיון שבויים	א"ל אביי, והתני רב שמואל בר יהודה:											⚡
אנא לאחשובינהו קא עבידנא.	א"ל: [רבה]											!
איפרא הורמיז אימיא דשבור מלכא, שדרה ארנאק דינרי לקימה דרב יוסף, אמרה: ליהוי למצוה רבה.												○
מאי מצוה רבה?	יתבי רב יוסף וקא מעיין בה:											^
אין פוסקין צדקה על היתומים אפילו לפדיון שבויים	א"ל אביי, מדתני רב שמואל בר יהודה:											!
שמע מינה: פדיון שבויים מצוה רבה היא.												■
מנא הא מילתא דאמור רבנן דפדיון שבויים מצוה רבה היא?	רבא לרבה בר מרי:											^
דכתיב: (ירמיהו טו) והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר ה' אשר למות ואשר להרב להרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי,	א"ל [רבה בר מרי]											!
כל המאוחר בפסוק זה קשה מחבירו.	ואמר רבי יוחנן:											!
חרב קשה ממות - אי בעית אימא: קרא, ואי בעית אימא: סברא אי בעית אימא סברא, האי קא מינוול והאי לא קא מינוול ואבע"א קרא (תהלים קט"ו) יקר בעיני ה' המוטה לחסידיו.												■
רעב קשה מחרב - אי בעית אימא סברא, האי קא מצטער והאי לא קא מצטער אי בעית אימא קרא, (איכה ד') טובים היו חללי חרב מחללי רעב.												■
שבי קשה מכולם דכולהו איתנהו ביה.												■
קופה של צדקה נגבית בשנים ומתחלקת בשלשה, נגבית בשנים - שאין עושים שררות על הצבור פחות משנים, ומתחלקת בשלשה - כדיני ממונותמחוי נגבית בשלשה ומתחלקת בשלשה, נגבויה וחלוקה שויים	תנו רבנן:											■
תמחוי - בכל יום, קופה - מערב שבת לערב שבת,												■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא- השותפין		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
תמחוי - לעניי עולם, קופה - לעניי העיר																					■	ה:	
ורשאים בני העיר לעשות קופה ותמחוי קופה, ולשנותה לכל מה שירצו																						■	ה:
ורשאין בני העיר להתנות על המדות ועל השערים, ועל שכר פועלים, ולהסיע על קיצתן.																						■	ה:
אין עושין שררות על הצבור פחות משנים.	אמר מר:																					■	ה:
מנא הני מילי?																						^	ה:
אמר קרא: (שמות כ"ח) והם יקחו את הזהב וגו'.	רב נחמן:																					!	ה:
שררות הוא דלא עבדי, הא הימוני מהימן																						■	ה:
מעשה ומינה רבי שני אחין על הקופה.	מסייע ליה לרבי חנינא, דאמר רבי חנינא:																					■	ה:
מאי שררותא?																						^	ה:
לפי שממשכנין על הצדקה ואפילו בע"ש.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:																					!	ה:
איני? והא כתיב: (ירמיהו ל') ופקדתי על כל לוחציו																						♣	ה:
ואפי' על גבאי צדקה	ואמר ר' יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:																					♣	ה:
לא קשיא: הא דאמיך, הא דלא אמיך																						!	ה:
כי הא דרבא אכפיה לרב נתן בר אמי, ושקיל מיניה ארבע מאה זוזי לצדקה.																						o !	ה:
(דניאל י"ב) והמשכילים יזהירו כוהר הרקיע וגו' (המשכילים יזהירו כוהר הרקיע) זה דיין שדן דין אמת לאמתו	[ת"ק]																					◆	ה:
(דניאל י"ב) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד - אלו גבאי צדקה.																						■	ה:
והמשכילים יזהירו כוהר הרקיע - זה דיין שדן דין אמת לאמתו וגבאי צדקה, ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות.	במתניתא תנא:																					◆	ה:
כגון מאן?																						?	ה:
כגון רב שמואל בר שילת.	רב:																					!	ה:
דרב אשכחיה לרב שמואל בר שילת דהוה קאי בגינתא, א"ל: שבקתיה להימנותך?																						o	ה:
אמר ליה: הא תליסר שנין דלא חזיא לי, והשתא נמי דעתאי עלויהו:																						o	ה:
ורבנן מאי?																						^	ה:
(שופטים ה') ואהבו כי צאאת השמש בגבורתו.	רבינא:																					!	ה:
גבאי צדקה אינן רשאין לפרוש זה מזה, אבל פורש זה לשער וזה לחנות מצא מעות בשוק - לא יתנם בתוך כיסו, אלא נותנן לתוך ארנקי של צדקה, ולכשיבא לביתו יטלם כיוצא בו, היה נושה בחבירו מנה ופרעו בשוק - לא יתנו לתוך כיסו, אלא נותנן לתוך ארנקי של צדקה, ולכשיבא לביתו יטלם.	ת"ר:																					■	ה:
גבאי צדקה שאין להם עניים לחלק - פורטין לאהרין ואין פורטין לעצמן גבאי תמחוי שאין להם עניים לחלק - מוכרין לאהרין ואין מוכרין לעצמן מעות של צדקה אין מונין אותן שתיים, אלא אחת אחת.	תנו רבנן:																					■	ה:
מריש לא הוה יתיב מר אציפי דבי כנישתא, כיון דשמעה להא דתניא: ולשנותה לכל מה שירצו, הוה יתיב.	אביי:																					■	ה:
מריש הוה עביד מר תרי כיסו, חד לעניי דעלמא וחד לעניי דמתא, כיון דשמעה להא דאמר ליה שמואל לרב תחליפא בר אבדימי: עביד חד כיסא ואתני עלה, איהו נמי עבד חד כיסא ואתני עלה.	אביי:																					■	ה: